

וכן מצטרפין לנותר וטמא. (530) ולקמן נ"ז
 ב] יבואר שפיגול נותר וטמא מצטרפים זה
 עם זה.

קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה
 למעילה, (531) לשיעור פרוטה.

קדשי מזבח וקדשי בדק הבית (532) מצטרפין
 זה עם זה למעילה. אם נהנה כשיעור חצי
 פרוטה מקדשי מזבח ומחצי פרוטה מקדשי
 בדק הבית, מעל. לפי שהכל שם אחד,
 "הקדש" (533).

גמרא:

הגמרא מקשה על כפילות לשון המשנה.

השתא יש לומר, כיון שאומרת המשנה
 בסיפא: קדשי מזבח וקדשי בדק הבית, (534)
 מצטרפין, אף על גב דהאי קדושת הגוף והאי
 קדושת דמים, ואינם ממש קדושה אחת,
 ואפילו הכי, מצטרפין זה עם זה הואיל
 ושניהם נקראים "הקדש". אם כן, קדשי מזבח
 עם קדשי מזבח, מיבעיא?! וכי הוצרכה
 המשנה להשמיענו שהם מצטרפין?! (535)

הגוף שהתשלום הוא על עצם ההנאה, לבין
 קדושת דמים שהוא מטעם גזל. ולעיל [הערה
 529] מבואר דעת הגר"ח, שגם חיוב תשלומי
 קדושת מזבח הוא מטעם גזל. ועיין בהערות ספר
 כנסת הראשונים, המוכיח כן מכמה מקומות
 בש"ס.

534. גירסת השיטה מקובצת.

535. הקשו התוס' על קושית הגמרא: הלא זו
 דרכה של המשנה לשנות בדרך "לא זו אף זו",
 כלומר, מקודם את הפשוט ואחר כך את
 המחודש, ומה הקשתה הגמרא?

ותירצו: "לא זו אף זו", שייך לומר בשני
 דינים והאחד נלמד מהשני, או שאפשר לדייקן
 מהשני, ואז, מסדרן התנא בדרך "לא זו אף זו",
 מה שאין כן במשנתנו, אם היתה שונה רק את
 הסיפא: "קדשי מזבח מצטרפין לקדשי בדק
 הבית", ובלשון זו נכללים כל אופני
 ההצטרפות: קדשי מזבח עם קדשי מזבח, קדשי
 בדק הבית עם קדשי בדק הבית, וקדשי בדק
 הבית עם קדשי מזבח. לפיכך, מקשה הגמרא,
 שהרישא מיותרת לגמרי, כי בסיפא כבר שנתה
 המשנה במפורש את דין הרישא. ועיין בקרן
 אורה, הטוען שלשון הגמרא לא משמע כדברי
 התוס'.

גזול קדשי גבוה. ועיין לקמן [הערה 553].
 עיין עוד במשנה למלך [תחילת הלכות
 מעילה], הדין על מועל במזיד, שדינו שלוקה,
 מנין שהשיעור הוא בפרוטה.

530. מפירוש המיוחס לרש"י ורבינו גרשום
 ורבינו עובדיה, משמע, שגרסו במשנה ולחייב
 עליהם משום מעלה בחוץ. ועיין בתוס' יום טוב
 ובצאן קדשים. ויבואר בעזה"י במשנה הבאה
 [הערה 551].

531. גירסת השיטה מקובצת.

532. גירסת השיטה מקובצת.

533. כן כתב הקרית ספר על הרמב"ם [פרק
 ה'].

והקשה הגאון רבי שמעון שקאפ [שערי
 ישר שער ג פרק כג] על דברי המפרשים,
 ומקורם מתוס' מסכת כריתות [מבואר בהערה 5]
 ששונה קדושת דמים מקדושת הגוף ביסוד
 הגדרתם, אם כן, למה מצטרפים?

ומבארים המפרשים: לכולי עלמא, בלי שום
 חולק, אין חילוק בעיקר איסור מעילה ושניהם
 קדושה אחת ומצטרפין. אלא, שלגבי חיוב
 התשלומין חילק הנתיבות המשפט בין קדושת